

METSÄHALLITUKSEN PÄÄTÖS
Repoveden kansallispuiston
järjestyssäännöstä

Annettu Vantaalla 21.10.2010

Repoveden kansallispuiston järjestyssääntö

Metsähallitus on luonnonsuojelulain (1096/1996) 18 ja 20 §:n nojalla antanut tämän Kouvolan kaupungissa ja Mäntyharjun kunnassa sijaitsevaa Repoveden kansallispuistoa koskevan järjestyssäännön. Kansallispuisto on perustettu lailla (993/2002).

Järjestyssääntöön on otettu edellä mainituista laeista sekä metsästyslaista (615/1993), kalastuslaista (286/1982, maastoliikennelaista (1710/1995) pelastuslaista (468/2003), muinaismuistolaista (295/1963), kokoontumislaista (530/1999) järjestyslaista (612/2003), puolustusvoimista annetusta laista (551/2007) ja jätelaista (1072/1993) johtuvia määräyksiä, jotka koskevat alueen käyttäjiä. Lisäksi järjestyssäännössä on määräyksiä, jotka Metsähallitus on kansallispuiston hallinnosta vastaavana viranomaisena maaomistajan ominaisuudessa oikeutettu ja velvollinen antamaan.

Järjestyssäännön määräykset noudattavat periaatteita, jotka on esitetty ympäristöministeriön 1.7.2004 vahvistamassa Repoveden kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelmassa.

Kansallispuiston alueen muodostavat perustamislain määrittelemän kartan osoittaman rajauksen sisällä olevat valtion omistamat maa- ja vesialueet sekä siihen myöhemmin liitetyt alueet. Tämä järjestyssääntö koskee myös mahdollisia muita alueita, jotka liitetään kansallispuistoon tämän järjestyssäännön vahvistamisen jälkeen.

Kansallispuiston perustamistarkoitus

Repoveden kansallispuisto on perustettu poikkeuksellisen edustavien kallio- muodostumien, järvi- ja metsäluonnon ja näillä esiintyvien eliölajien suojelemiseksi ja hoitamiseksi sekä retkeilyä, opetusta ja tutkimusta varten.

Pahkajärven ja ampuma- ja harjoitusalue

Kansallispuiston itäosa kuuluu puolustusvoimien käytössä olevaan Pahkajärven ampuma- ja harjoitusalueeseen varoalueena (karttaliite). Liikkuminen alueella on kielletty (Perustamislaki 4 §, laki puolustusvoimista 15 §). Luvan alueella liikkumiseen antaa ainoastaan puolustusvoimat (Karjalan prikaati). Alueen rajat on merkitty maastoon. Jäljempänä mainitut oikeudet kansallispuiston alueella ovat voimassa tässä mainitulla liikkumisrajoituksella.

1. Yleiset säännökset

1.1. Yleiset kiellot

(perustamislaki 3 §, luonnonsuojelulaki 13 §, jätelaki 19 §, järjestyslaki 3 §, muinaismuistolaki 1 §, metsästyslaki 53 §)

Kansallispuiston alueella on kielletty:

- maa-ainesten tai kaivoskivennäisten ottaminen sekä maa- tai kallioperän vahingoittaminen,
- sienien, puiden, pensaiden tai muiden kasvien tai niiden osien ottaminen taikka vahingoittaminen,
- luonnonvaraisten selkärankaisten eläinten pyydystäminen, tappaminen ja hätyyttäminen sekä niiden pesien hävittäminen, samoin selkärangattomien eläinten pyydystäminen tai kerääminen,
- luonnon roskaaminen, muita ihmisiä häiritsevä toiminta ja muinaisjäännösten vahingoittaminen,
- koirien pitäminen irrallaan,
- laskeutuminen ilma-aluksella,
- muut toimet, jotka vaikuttavat epäedullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan tai eliölajien säilymiseen.

1.2. Liikkuminen, leiriytyminen ja tulenteke

(luonnonsuojelulaki 18 §, maastoliikennelaki 4 §, pelastuslaki 4 §)

Kansallispuiston alueella on sallittua:

- liikkuminen jokamiehen oikeuksien mukaisesti seuraavin rajoituksin:
 - o polkupyöräily on sallittu vain alueen teillä,
 - o ratsastus ja koiravaljakolla ajo ovat sallittuja vain sitä varten osoitetuilla reiteillä,
- moottorikäyttöisillä kulkuneuvolla ajo vain liikenteelle avoinna olevilla teillä. Alueen asukkaat ja mökkiläiset voivat kulkea teitä pitkin tonteilleen. Liikuntarajoitteisille ryhmille ja poikkeustapauksissa yksittäisille liikuntarajoitteisille kävijöille voidaan etukäteen sopien järjestää käynti alueen sisällä moottoriajoneuvoa käyttäen,
- leiriytyminen sitä varten osoitetuilla telttailualueilla. Tilapäinen yöpyminen on sallittua muuallakin,
- avotulen teko sitä varten osoitetuilla nuotiopaikoilla. Metsäpalovaroituksen aikana tulen teko on sallittu vain taukopaikkojen nuotiogrilleissä, joissa on umpinaiset tulipesät. Tulen tekoon saa käyttää ainoastaan tarkoitukseen varattua, paikalle tuotua polttopuuta. Retkikeittimen käyttö on sallittua muuallakin kuin nuotiopaikoilla ja myös metsäpalovaroituksen aikana.

1.3. Metsästys ja kalastus

(metsästyslaki 6 §, kalastuslaki 5 §, luonnonsuojelulaki 13, 14, 15 §)

Metsästys kansallispuiston alueella on kielletty. Metsähallitus voi antaa luvan alueelle kaatuneen riistaeläimen haltuun ottoon.

Kalastus on sallittu onkimalla, pilkkimällä ja läänikohtaisella vieheluvalla. Muu kalastus ja ravustus on kielletty.

1.4. Marjastus ja sienestys (luonnonsuojelulaki 14 §)

Marjojen ja hyötysienien poimiminen on sallittua.

2. Luvanvarainen toiminta

(luonnonsuojelulaki 15 §, kokoontumislaki 13 §)

Metsähallitus voi myöntää luvan kansallispuiston alueelle seuraaviin tarkoituksiin:

- tutkimusta tai muuta tieteellistä tarkoitusta tai opetusta varten tapahtuvaan eläinten pyydystämiseen ja tappamiseen sekä sienien, kasvien tai niiden osien, eläinten pesien ja kivennäisnäytteiden keräämiseen,
- matkailun yritystoimintaan, yleisötapahtumien tai maastokilpailujen järjestämiseen, liikuntaesteisen kuljettamiseen ja muuhun niihin verrattavaan toimintaan. Matkailuun liittyvää toimintaa voidaan kansallispuistossa harjoittaa kuitenkin ilman erillistä sopimusta tai lupaa, mikäli toiminta perustuu kansallispuistossa sallittuihin jokamiehenoikeuksiin eikä siinä käytetä Metsähallituksen huollettuja taukopaikkoja,
- veneiden säilyttämiseen siihen varatuilla paikoilla.

3. Muut säännökset

Luonnonsuojelua valvovalla viranomaisella ja kansallispuiston valvojalla on oikeus ottaa haltuunsa metsästys-, keräily- tai muut välineet, joita on käytetty tai ilmeisesti aiotaan käyttää vastoin kansallispuistossa noudatettavia säännöksiä tai määräyksiä. Sama haltuunotto-oikeus koskee myös kansallispuiston alueelta luvattomasti pyydettyjä eläimiä, luvattomasti otettuja kasveja sekä kaikkea muuta sellaista, mitä kansallispuistosta on kielletty ottamasta tai siellä käyttämästä (luonnonsuojelulaki 60§).

Liikkumista, tulentekoa ja maastokulkuneuvojen käyttöä koskevat rajoitukset eivät koske kansallispuiston valvonta- ja hoitotehtävissä liikkuvia eivätkä myöskään poliisi-, pelastuspalvelu- ja palontorjuntatehtävissä tai vastaavissa viranomaistehtävissä liikkuvia.

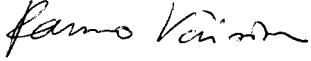
4. Muutoksenhaku

Päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Kouvolan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusosoitus on liitteenä.

5. Päätöksen tiedoksianto

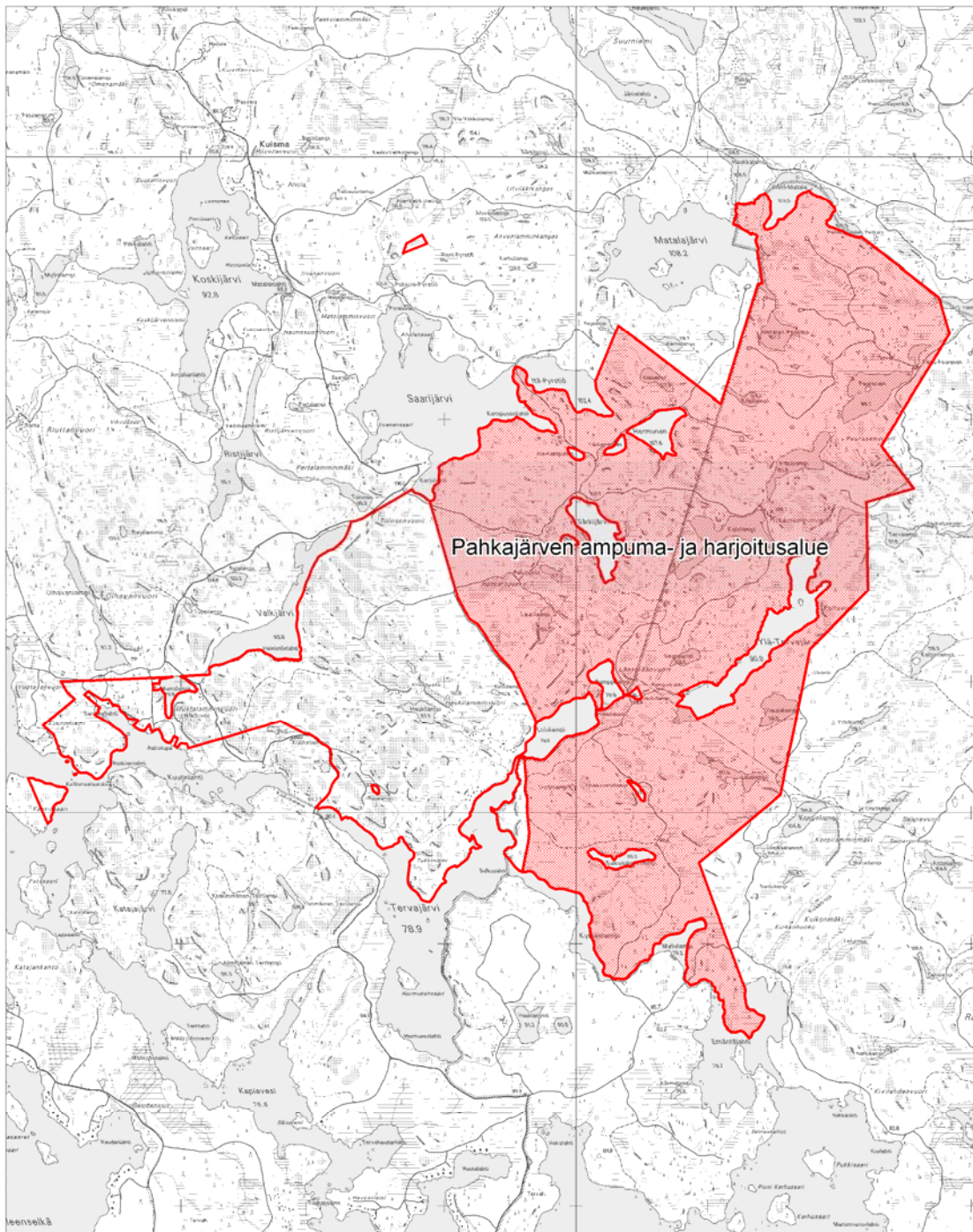
Tämä päätös saatetaan tiedoksi yleistiedoksiantona. Päätös pidetään nähtävänä 3.12.2010 saakka Metsähallituksessa Vernissakatu 4, 01300 Vantaa, sekä Metsähallituksen internet-sivuilla osoitteessa www.metsa.fi/Eräasiat ja [retkeily/Luvat](http://www.metsa.fi/retkeily/Luvat) ja päätökset/Uusimmat

järjestyssäännöt. Asiakirjan nähtäväksi asettamisesta ilmoitetaan Virallisessa lehdessä 27.10.2010 sekä sanomalehdissä Helsingin Sanomat ja Kouvolan Sanomat.

Luontopalvelujohtaja
Rauno Väisänen

Ylitarkastaja
Esko Korsulainen

Liitteet: Kartta
Valitusosoitus

Reposeden kansallispuisto
© Maanmittauslaitos 1/MML/09, © Metsähallitus 2009

1 km